Yolda giderken, atlılar kız yengesinden; çok acıktıklarını ima ederek, karnımızı doyurmazsanız buradan öteye gidemeyiz, diyerek atından inerler. Bunlara kız yengesi yanında hazır bulundurduğu keteleri verir. Düğün alayı davul-zurna eşliğinde at oynatarak, güle oynaya yola devam ederken, belli bir yerden sonra at yarışı başlayacaktır.

Önceden sağdıçtan alınan parola atlı başı tarafından atlılara parolanın söylenmesi ile atların yarışı başlamış olur. Düğündeki bu at yarışının adı papaktır.

Bu yarışçılardan hangisi önde erkek evine vararak, düğün müjdesini ve parolayı söylerse, onun atının boynuna bir nemer bağlanır. Bu nemer herhangi bir kumaştan bir metre parça olabileceği gibi, tavşal, poşu, eşarp da bağlanır. İkinci gelene birinciden biraz daha az değerde nemer bağlanır. Üçüncü gelene, bir pişmiş tavuk ve bir külde pişirilmiş poğaça ekmeği verilir. Bunlar birer ikram ve ödüllendirmedir. Papak denen bu at yarışları, aynı zamanda da çevrede iyi at yetiştiriciliğini ve biniciliğini teşvik edici sosyal bir faaliyettir. Atlıların at koşturmaları ve yol boyu davul-zurnanın çaldığı oyun havaları ve marşlarla gelin erkek evinin düğün kapısına gelir.

Gelinin ön yengesi (erkek yengesi) atından iner, Geline attan inmesi için, kayınpederi tarafından bir sığır (inek veya düve) hediye edilir. Gelin attan inerken ayağını basması için bir bakır kazan konur. Burada kazan şartı, ayağının bereket getirmesinin anlamında olduğu içindir.

At üzerinde duran gelinin başına, damda hazır bekleyen damat ve sağdıcı üç avuç para, arkasından da şeker atar. Etraftaki topluluğu ve çocukları bahşişlendirmek amaçlıdır.

Damadın tüfek veya tabanca ile bir el ateş etmesi, bir erkeklik gösterisi sayılmaktadır. Gelin attan indirilerek, iki yengenin arasından başka birilerinin geçmemesine dikkat edilerek odaya götürülür. Atılan para ve şekerden gelinin de at üzerinde iken alması, malına sahiplikle yorumlanır. Yerdeki para ve şekerin alınması, o kimseye bereket getireceği söylenerek, onların yerlerden toplanması temin edilmektedir.

Odaya alınan gelin münasip bir yerde ayakta durur. Kayınpeder, bahşişini verir, oturmasına izin verir. Yakın akrabalardan birisinin, 1-2 yaşlarında ki erkek çocuğu kucağına verilir. Bu çocuğa kız yengesi hediye verir. Geline ilk defa oturma izni vermek için gelen kayınpeder, bir takım esprili konuşmalar yaparak, gelinin yeni evine ısınmasını sağlamaya çalışır. Bu esprili konuşmaları dinleyen gelin yinede oturmamakta ısrar ederse, eğer otururşa, lafa kanabileceğine işaret sayılır. En son kayınpeder altın türünden takısını takar ve otur kızım der. O zaman gelin, kayınpederin elini öper ve oturur. Tekrar eve geleceklerin ayağına kalkacak olan gelinin tekrar oturması izin işine, kayınpeder, oradaki yaşlı bir kadına vekâletini verir.

Atlılar komşular tarafından, atları ile davet edilerek götürülür, atlarını yerlerine çekerler at sahipleri de beraberinde atın bağlandığı yeri görür ve atına yem verilerek, at sahibini odasına alır, bir yorgunluk çıkarıcı ikramda bulunulur. Evlere giden atlılar, toplanarak damadın evine gelirler. Davul-zurna damat ve sağdıcının yanına giderek oyun havaları çalmaya başlar. Oradaki gençler çevre oyunları hep birlikte oynarlar. Düğün evine gelen atlılara çay ikramından sonra hep birlikte tekrar oyunlar ve güreşler başlar akşama kadar devam eder.